

The Use of First Personal Pronouns in Academic Writing

Erhan Aydın¹

The use of first personal pronouns, such as "I" and "we," in academic writing has long been a subject of debate. While some argue that these pronouns should be avoided in order to maintain a formal and objective tone, there are also compelling reasons for supporting their use in academic writing.

One of the main arguments for using first personal pronouns is that they can make the writing more engaging and relatable. In a world where so much of our communication is digital and impersonal, the use of these pronouns can help to create a sense of connection and humanity in the writing. This can be particularly important in fields such as business, management, communication, or education, where the goal is to communicate with and engage readers in a more personal way. By acknowledging their own role in the research or analysis, authors can create a sense of connection with the reader, which can make the work more accessible and understandable.

In addition, using first personal pronouns can also make the writing more transparent and honest. By acknowledging their own perspective and experiences, authors can demonstrate their authenticity and honesty, which can build trust with the reader. This is especially important in fields where the authors is presenting their own research or experiences, as it allows the reader to understand the context and perspective from which the work is being presented. By being open and honest about their own experiences and involvement in the work, authors can help to create a sense of trust and credibility with the reader.

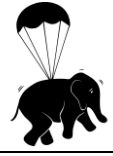
Another argument for using first personal pronouns is that they can help to make the writing more human and relatable. In fields such as social work or counseling, where the goal is to build relationships and communicate effectively with others, the use of these pronouns can help to create a sense of connection and understanding. By acknowledging their own feelings and experiences, authors can help the reader to feel a sense of empathy and connection with the work.

However, it is important to use first personal pronouns carefully and consider their potential impact on the credibility and authority of the work. In some cases, it may be more appropriate to avoid them in order to maintain a formal and objective tone. For example, in fields such as science or mathematics, where objectivity and neutrality are highly valued, the use of first personal pronouns may be seen as subjective and biased. In these cases, it may be better to avoid them in order to maintain a sense of neutrality and objectivity.

Despite these considerations, there are still good reasons for using first personal pronouns in academic writing. By understanding the potential benefits and drawbacks of these pronouns, authors can make informed decisions about how to use them effectively in their work. Whether used sparingly or more frequently, the use of first personal pronouns can help to make the writing more engaging, transparent, and relatable, and can help to build trust with the reader.

In conclusion, the use of first personal pronouns in academic writing is a complex and nuanced issue. While it is important to consider the potential impact on the credibility and authority of the work, there are also compelling reasons for supporting their use in certain contexts. Also, if you need to cite a source to justify the use of first personal pronouns, you can check using the first-person pronouns in academic writing based on APA Style.

¹ Assoc. Prof. Dr. Affiliate Research Fellow, IPAG Business School Paris, France, e.aydin@ipag.fr, Orcid: 0000-0003-2530-9058

Akademik Yazılarda İlk Şahıs Zamirlerinin Kullanımı

Akademik yazılarda "ben" ve "biz" gibi ilk şahıs zamirlerinin kullanımı uzun zamandır tartışma konusu olmuştur. Bazıları resmi ve nesnel bir tonu korumak için bu zamirlerden kaçınılması gerektiğini savunmaktayken, diğer yandan bu zamirlerin kullanımını desteklemek için ikna edici nedenler de mevcuttur.

İlk şahıs zamirlerini kullanma gerekçelerinden birisi, yazıyı daha ilgi çekici ve ilişkilendirilebilir hale getirebilmektir. Dijital ve kişisel olmayan iletişim tarzlarının baskın olduğu bir dünyada, bu şahıs zamirlerinin kullanımı, akıştaki anlamca bağlantısallığı ve insani duyguları kurmaya yardımcı olabilir. Bu durum, okuyucularla daha kişisel tarzda iletişim kurmak isteyen; işletme, yönetim, iletişim ve eğitim gibi alanlarda özellikle önem arz etmektedir. Bu zamirler sayesinde yazarlar, araştırma ve analizlerindeki öznel rollerini kabul ederek, okuyucu ile kendi arasında, erişilebilir-anlaşılır bir bağlantı kurabilmektedir.

Ayrıca ilk şahıs zamirlerini kullanmak, anlatımın daha şeffaf ve dürüst olmasına katkı sağlar. Yazarlar kendi bakış açılarını ve deneyimlerini kabul ederek özgünlüklerini ve dürüstlüklerini gösterebilirler, bu da okuyucuda güven oluşturabilir. Yazarların kendi araştırmalarını ve deneyimlerini sunduğu alanlarda; ilk şahıs zamirleri okuyucunun çalışmanın sunulduğu bağlamı ve bakış açısını anlamasına izin verdiği için özellikle önemlidir. Yazarlar, kendi deneyimleri ve çalışmaya katılmaları konusunda açık ve dürüst davranarak okuyucuda bir güven ve güvenilirlik duygusu yaratmaya yardımcı olabilirler.

Bir diğer temel argüman ise, ilk şahıs zamirlerinin yazıyı daha insancıl ve ilişkilendirilebilir hale getirmeye yardımcı olduğu gerçeğidir. Temel amacın başkalarıyla ilişki ve iletişim kurmak olduğu sosyal hizmet veya danışmanlık gibi alanlarda, bu zamirlerin kullanımı bir bağlantı ve anlayış duygusu yaratmaya yardımcı olabilir. Yazarlar, kendi duygu ve deneyimlerini kabul ederek, okuyucunun eserle bir empati ve bağlantı duygusu hissetmesine yardımcı olabilir.

Bununla birlikte, birinci şahıs zamirlerini kullanırken dikkatli olmak gerekmektedir zira eserin inandırıcılığı ve otoritesi üzerinde bu kullanımların olası etkileri söz konusudur. Bu durum göz önünde bulundurulmalıdır. Bazı durumlarda, resmi ve nesnel bir tonu korumak için bunlardan kaçınmak daha uygun olabilir. Örneğin, pozitif bilim veya matematik gibi nesnellğe ve tarafsızlığa çok değer verilen alanlarda, ilk şahıs zamirlerinin kullanımı öznel ve önyargılı olarak görülebilir. Bu durumlarda, tarafsızlık ve nesnellik duygusunu sürdürmek için zamirleri kullanımdan kaçınmak yararlı olabilir.

Tüm bu düşüncelere rağmen, akademik yazılarda ilk şahıs zamirlerini kullanmak için yine de iyi sebepler söz konusudur. Yazarlar, zamirlerin potansiyel faydalarını ve dezavantajlarını göz önünde bulundurarak, etkili bir şekilde kullanım konusunda bilinçli kararlar verebilirler. Dikkatli ve bilinçli bir kullanım sayesinde yazarlar yazıyı daha ilgi çekici, şeffaf ve ilişkilendirilebilir hale getirebilirler.

Sonuç olarak, akademik yazıda ilk şahıs zamirlerinin kullanımı karmaşık ve incelikli bir konudur. Çalışmanın güvenilirliği ve otoritesi üzerindeki potansiyel etkiyi göz önünde bulundurmak önemli olmakla birlikte, belirli bağlamlarda kullanımlarını desteklemek için zorlayıcı nedenler de vardır. Ayrıca, birinci şahıs zamirlerinin kullanımını gerekçelendirmek için bir kaynağa atıfta bulunmanız gerekirse, birinci şahıs zamirlerinin APA Stiline göre akademik yazımda kullanımını kontrol edebilirsiniz.

References / Kaynakça:

APA7 (2022). <https://apastyle.apa.org/style-grammar-guidelines/grammar/first-person-pronouns>

Hyland, K. (2002). Options of identity in academic writing. *ELT journal*, 56(4), 351-358.

Lorés-Sanz, R. (2011). The construction of the author's voice in academic writing: The interplay of cultural and disciplinary factors.

Tang, R., & John, S. (1999). The 'I' in identity: Exploring writer identity in student academic writing through the first person pronoun. *English for specific purposes*, 18, S23-S39.